

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SLAPSTUK

door

BENNY BAUDEWYNS

* 990 *

P E R S O N A G E S.

Bompa: Rond de zestig. Rustige man.
Valerie: Zijn dochter. Goeie ziel die zich door iedereen op de kop laat zitten.
Marcel: De schoonzoon. Meer dronken dan nuchter.
Nicole: Kleindochter. Vuile tong en durft ook eens aan de fles hangen.
Gerard: Broer van bomma. Levensgenieter.
Jacques: Buurman. Grote mond zolang zijn vrouw er niet bij is.
Jeanine: Buurvrouw. Venijn dat het nogal hoog in haar bol heeft.
Schrijver: Van dit stuk.
Regisseur: Van dit stuk.
Voorzitter: Van de vereniging die het stuk opvoert.
Technicus: Van de vereniging.
Conciërge: Van de zaal waar het stuk gespeeld wordt.
Pianist: Man die het stuk van muziek voorziet.

(3 dames - 10 heren)

E E R S T E B E D R I J F.

(Langzaam gaan de lichten van de zaal uit. Een paar spots op het doek. Het doek gaat omhoog tot op een hoogte van ongeveer 40 cm. en gaat dan terug naar beneden. Opnieuw gaat het doek tot op ongeveer 40 cm. en blijft daar hangen. Jacques, alias speler nr. 1, legt zich plat op zijn buik, hoofd naar voren. Hij spreekt tegen de technicus boven op het balkon van de regiekamer.)

JACQUES: Allez vooruit, diejen doek moet veel hoger. Zo kunnen wij ni spelen.

TECHNICUS: Maar da weet nu toch het kleinste kind dat diejen doek hoger moet. Ziede ni dat da spel kapot is. Iedere keer as em op die hoogte komt, dan blokkeert em. Ik ga nog iene kier proberen.

(Het doek komt weer naar beneden. Jacques krijgt het in de nek, zodat nog juist zijn hoofd eruit steekt.)

JACQUES: Argll... Diejen doek... argll... omhoog... omhoog... ik stik...

(De lichten in de zaal gaan weer aan. De regisseur die op de eerste rij zit staat kwaad recht. Een paar spelers komen langs de zijdeur de zaal in om te zien wat er allemaal gebeurt.)

REGISSEUR: Wat is dat hier nu weer voor een geknoei?

JACQUES: Argll... lucht, lucht...

REGISSEUR: (Tot technicus) Doe verdomme dat doek omhoog dat we kunnen beginnen spelen. Gijle denkt zeker da we nog aan het repeteren zijn? Dat is hier een opvoering, zulle. Meer nog, een première in aanwezigheid van de schrijver van da stuk.

SCHRIJVER: (Zat naast regisseur op de eerste rij. Is nu ook rechtgestaan.) Dat belooft hier niet veel goeds te worden als ik het begin al zie.

REGISSEUR: Nee, nee, zijt gerust. Da zijn maar een paar probleemkes van voorbijgaande aard. (Schrijver gaat zitten. Regisseur tegen technicus boven op balkon) Hoe zit da daar met diejen doek, he?

TECHNICUS: Gij denkt zeker da kik da allemaal ekspres doen? D'er moet iets aan da moteurken zijn dat den doek omhoog doet gaan.

REGISSEUR: En waar staat da moteurken?

TECHNICUS: Daar vanachter aan den doek, langst de linkse kant.

JACQUES: Argll... lucht... lucht...

REGISSEUR: Maar beziet da moteurken dan eens. Het is ni met daar zoe te blijven staan da we dienen doek omhoog gaan krijgen.

TECHNICUS: Ja, ja, ne minuut zulle. Ik heb giene haver gegeten. Ik kom af, maar ik moet ierst mijn lier gaan halen in de kelder.

JACQUES: Argll... lucht... lucht...

(Niemand slaat enige aandacht op hem.)

NICOLE: Ik em het altijd gezegd. Stelt die produktie nog een beetje uit. We zijn nog ni gereed, we hemme zekers nog tien repetities vandoen. Maar nee, we moeten absoluut spelen. En ge ziet het: we zijn nog ni begonnen en het loopt al in 't honderd.

REGISSEUR: Dat diejen doek kapot is, da heeft niks te maken met de produktie zelf. En as kik zeg da we da stuk spelen, dan spelen we da stuk. Allez, da's plezant voor het volk, en voor menier hier, die het stuk geschreven heeft. Spelers die zoe maar vlak af zeggen da ze da stuk ni willen spelen.

NICOLE: Ik em ni gezegd da we da stuk ni willen spelen. Ge moet mijn woorden ni omdraaien. Ik em gezegd dat die produktie ni geried is, da's alles.

REGISSEUR: Precies da'k op de laatste repetities ni gevoeld em hoe dat iedereen ertegen was om da stuk hier te spelen. Ik em mijn ogen ook ni in mijne zak zulle.

NICOLE: Luistert hé, as ge na toch zoe over da stuk begint te zagen, awel ge moogt het weten: ja, wij zijn ertegen om da stuk te spelen. Het is een flauw stuk, met een hiel slecht einde.

SCHRIJVER: (Staat opnieuw recht en spreekt tot publiek in de zaal.) Dames en Heren, ik wens mij volledig te distantiëren van alles wat hier momenteel voorvalt. Dit heb ik niet geschreven. (Wil terug gaan zitten, maar voegt nog iets toe) Als er soms mensen in de zaal amateurtoneelspeler zijn en zij zijn geïnteresseerd in mijn stuk, ik kan U de originele brochure tegen een kleine vergoeding bezorgen. (Gaat zitten.)

REGISSEUR: En na is het genoeg hé. Willen of ni, gijle gaat da stuk spelen. Ik ben hier den baas. Vooruit, dat er hier eens iemand tot het publiek spreekt om ons te excuseren voor da lamendig begin.

VALERIE: Dat is ons werk ni, daar is de voorzitter voor.

JACQUES: Lucht... ik stik...

VOORZITTER: (Zat ook op de eerste rij. Is rechtgestaan. Hij is een bedremmeld kereltje, spreekt zeer gemaakt ABN.) Dames en Heren, welkom... (Weet het al niet meer en staat nerveus op zijn lip te bijten. Kijkt eens verschrikt naar de anderen, maar krijgt plots een inval.) Tijdens de pauze kan U in onze bar chips verkrijgen aan 25 fr., chocoladereepjes aan 20 fr., gesuikerde wafels aan 18 fr....

JEANINE: Maar neeje, da's da ni... Ge moet uitleggen aan de mensen da we technische problemen emme met het doek en da ze efkens moeten wachten.

VOORZITTER: Ah... (Herschept moed) Dames en Heren, wij hebben technische problemen met het doek en U zult efkens moeten wachten, maar tijdens de pauze kan U in onze bar chips verkrijgen aan 25 fr., chocoladereepjes aan 20 fr. en gesuikerde wafels aan 18 fr. ...

NICOLE: Maar ge moet gij over die pauze ni komme zieveren. We zijn belange nog zo ver niet, we zijn nog ni eens begonnen. Zegt dan tenminste aan de mensen da ze door onvoorziene omstandigheden een beetje geduld zullen moeten oefenen.

JACQUES: Lucht... lucht...

VOORZITTER: Dames en Heren, door onvoorziene omstandigheden zult U wat geduld moeten oefenen. Maar als U wil kan U in onze bar chips krijgen aan 25 fr., chocolade...

REGISSEUR: Doet diene van onder mijn ogen of ik geef em een rammeling... (Twee spelers dragen de voorzitter weg langs zijkant. Ondertussen blijft hij doorspreken.)

VOORZITTER: ... chocoladereepjes aan 20 fr., gesuikerde wafels aan 18 fr. ... (Twee spelers komen opnieuw de zaal in)

NICOLE: En na ben ik die zieverderij mier as meug. As er vandaag nog gespeeld wordt, dan laat ge maar iets weten. Ik zit in de bar.

VALERIE: En ik ook.

BOMPA: Wacht, ik gaan mee. Ik ga een chocoladereepje eten. (Alle drie de zaal door en af achteraan.)

JACQUES: ... Argll, ziet er hier nu niemand da kik gaan verstikken... lucht, lucht...

JEANINE: (Spreekt tot regisseur, heeft het nogal hoog in haar bol) Gelukkig zijne kik er nog. Ik zal de situatie hier eens redden en de mensen een beetje verstrooien. Dames en Heren, ik draag U nu een van mijn gedichten voor. Dit gedicht is gebaseerd op reisherinneringen door Nederland:

De liefde van mijn vader
als een verboden vrucht,
waar je niet aan mag komen...

TECHNICUS: (Komt op zijkant zaal met ladder.) Opgepast en ni gelachen, laat mij hier eens door... (Zet ladder tegen de muur. Regisseur helpt hem daarbij.)

JEANINE: (Lichtjes op tenen getrapt, maar herbegint toch) Dames en Heren, ik draag U nu een van mijn gedichten voor. Dit gedicht is gebaseerd op reisherinneringen door Duitsland:

De liebe meines Vatti
als einere Pflaumebaum, wer sie nicht
aankommen möchte...

TECHNICUS: (Komt terug de ladder af.) Stomme ezel da kik ben. Da:moteurken hangt langs den andere kant.

JACQUES: ... Huulp... luuucht;; ziede ni... ik stik...

JEANINE: (Bekijkt anderen met venijnige blik) Dames en Heren, ik draag U nu een van mijn gedichten voor. Dit gedicht is gebaseerd op reisherinneringen door Zweden:

Janski en de prunski
 Janski zag de prunski hang,
 meur zie veuder had em verbeun,
 aan die prunski aan te keum...

TECHNICUS: (Motor valt met veel lawaai naar beneden) God-verdomme, poten van gigip zou ons moeder zeggen. (Komt ladder af en neemt motor) Aiejai, gieleganst gegruppeid. Gieleganst naar de voeten. En danen doek zou vandaag nog naar boven moeten. Da gaat hier schoon worden. (Leunt tegen podium. Spreekt tegen Jacques) Wa paast er gij van, hé jong?

JACQUES: ...Luucht... Luuuucht...

TECHNICUS: Bah nee, da's gien moteurken me luuucht, da's een moteurken met den eeeeelentrik.

JACQUES: ... Ik stik... doek omhoog...

TECHNICUS: Ja, da's de bedoeling: dat danen doek omhoog gaat. Gij zijt ook rap van berip gij.

REGISSEUR: Hoe zit het? Is da hier nog voor vandaag of morgen?

TECHNICUS: Da's een goei vraag, maar het antwoord is ni zoe simpel. Ziede, da moteurke drijft de ketting aan die den doek doet oprollen, zodanig dat em precies naar boven gaat. En da moteurke is volledig naar de vaantjes.

REGISSEUR: Kunnen we diejen doek dan ni met de hand naar boven trekken?

TECHNICUS: Da weet ik ni. Da moet eens aan de concierge van de zaal vragen. Die zit daar vanachter in den bar, peis ik. (Regisseur naar achter in de zaal)

JACQUES: ...Argll... luuucht...

TECHNICUS: Houd uwe mond eens toe gij. Wa weette gij na van moteurkes af, gij. Ik zeg a voor de leste kier dat da een moteurke met den elentrik is, en ni met lucht.

JACQUES: ... Ik lucht ...

TECHNICUS: Luistert hé manneke, as ge van slechte wil zijt, dan trap ik het af. Mensen die geen reden verstaan, awel, die laat ik stikken. (Weg met motor, ladder staat er nog)

JACQUES: ... Jaa, stikken ik ...

(Hevige discussie achteraan de zaal tussen concierge en regisseur.)

CONCIERGE: Ge moet na zoe ni afkommen, want het is hier altijd hetzelfde. As alles goed gaat dan loopt alleman met zijne kop in de wolken en dan kennen ze niemand. Ze zouden a zoe voorbijlopen. Maar als er iet ni in orde is, dan weete ze a rap wonen. Hoe dikwijls moet ik ulle nog zeggen da kik hier maar gewoon concierge ben, da's alles.

REGISSEUR: Awel, gij zijt toch responsabel voor de zaal.

CONCIERGE: Ja, daar zegde het juist: voor de zaal. As er ne stoel kapot is of er is een plek op de vloer, da's mijn responsabiliteit. Maar met de technische installatie van de zaal hemme kik niks te maken.

REGISSEUR: Wie dan wel?

CONCIERGE: Da weet ik ni.

REGISSEUR: Da's ook schoon. Ze verhuren een zaal en ze weten ni wie er responsabel is. (Zijn al kibbelend vooraan gekomen.)

JACQUES: ... Luucht ...

REGISSEUR: Houdt U erbuiten gij, as de grote mensen spreken. (Tot concierge) Hoe gaan we da hier nu oplossen?

CONCIERGE: Da's mijn probleem ni jong. Ik weet hier allien een ding: om tienenhalf zette kik den elektrik af, gedaan of ni gedaan.

REGISSEUR: A gij zijt nog ne plezantere gij.

CONCIERGE: De zaal is gehuurd van zeven tot tienenhalf. Leest eerst eens het contract, voor da ge van a voeten begint te maken. (Kwaad weg door zaal en af achteraan. Technicus op zijkant zaal met nieuwe motor)

TECHNICUS: Na gade mij geloven of ni, maar ik em in de kelder een nief moteurken gevonne. Da's weer typisch het ministerie van cultuur, hé: we zitten twintig jaar te zagen voor een klein beetje neuve materiel, en twintig jaar spreken we precies tegen de muur. En dan, op ne goeien dag decideire ze ulle, en dan kopen ze alles in het dobbel.

REGISSEUR: Hoe lank gaat da duren voor da moteurken te placeiren?

TECHNICUS: Vijf minuten joeng.

REGISSEUR: OK, dan gaan ik de ander halen. (Af achteraan zaal. Technicus klimt op de ladder met motor.)

TECHNICUS: (Spreekt tegen Jacques) En ga, slecht vel, aan a wil ik ne mi horen of ik zal eens uit mijn krammen schieten. (Werkt verder. Regisseur achteraan zaal op met spelers.)

REGISSEUR: Kom hé, joengens. Na hemme lang genoeg gezieverd, na gomme d'er invliegen.

NICOLE: Bah, ik em al ni veel goestink ne mier, maar allez, we zullen maar spelen, hé?

TECHNICUS: (Komt ladder af) Joengens en maskes, houdt ulle geried want ge gaat nog nooit zoe een ouverture gezien emme. (Af zijkant zaal met ladder)

BOMPA: Ik weet ni, maar da chocoladereepje ligt precies op mijn maag.

REGISSEUR: Allez goengens, een beetje meer jut. (Spelers mompelend af zijkant zaal) Vraagt eens aan de voorzitter dat em komt aan de mensen vertellen da we gaan beginnen.

VOORZITTER: (Bedremmeld op zijkant zaal) Dames en Heren... eh ... wij hopen dat u hebt genoten van onze chips aan 25 fr...

REGISSEUR: (Duwt hem op zijn stoel op de eerste rij.)

Kom laat maar. De mensen zullen zoe ook wel zien dat we beginnen. (Trekt zijdeur van zaal open) Iedereen gereed? We beginnen. (Deur dicht en gaat op zijn plaats zitten op de eerste rij. Spots op het doek, maar voor de rest gebeurt er absoluut niks. Regisseur recht en kwaad tot technicus in de regiekamer.) Awel, wat is er nu weer?

TECHNICUS: (Van boven in regiekamer) Da weet ik ni. Ik ben gereed met alles. Hier is alles in orde. Maar normaal moet nu dienne pianist toch beginnen spelen achter den doek?

REGISSEUR: (Trekt opnieuw zijdeur zaal open) Hoe zit da daar vanachter? Zijde gijle in slaap gevallen of zijde het spel aan het saboteren?

VALERIE: (Steekt hoofd door zijdeur) Wijle zijn gereed, maar de pianist is er ni.

REGISSEUR: Wat een bende amateurs!

(Tegen technicus) Zet daar de een of ander plaat op da we toch kunnen beginnen.

TECHNICUS: Ja, ik paas da'k hier nog iets goed liggen heb. (Zet en big-bandmuziekje op. Regisseur gaat zitten. Spots op doek en doek omhoog. De scene is leeg. Alleen bompa zit in een rolstoel, op plateau 1. Is bezig stoel 1 in het wit te schilderen. Plots veert de regisseur recht.)

REGISSEUR: STOOOPPP ! (Muziek stopt. Regisseur tegen Jacques die daar nog half gestikt op de scene ligt.) Dikke vuile luirik, gaat u eens spoeien dat ge van de scene af zijt. (Jacques staat moeizaam recht en zwijmelt de scene af via deur A. Regisseur gaat zitten, terug muziek. Plots komt de pianist van achter de zaal ingefietst. Hij is in paniek omdat hij te laat is. Vooraan zaal stapt hij van zijn fiets, gaat met fiets door D, dan door C, zet fiets tegen A, pakt zijn partituren uit, zet zich achter piano en is juist op tijd om de twee laatste noten te spelen. Uitbundig applaus, groet fier.)

REGISSEUR: Wat is de bedoeling van heel die cirk?

PIANIST: Ekskuzeid ma, menier de regisseur, maar ik zijn een klein bekke te laat. Maar mijne wekker is kapot, mijne kleine heeft de rougeole, mijn vraa is al twee dagen me mijne gebuur op zwier en mijn schoonmoeder ligt met een appendicit in de kliniek.

REGISSEUR: En gij hebt zier aan a tanden, zeker?

PIANIST: Nee, nee, ik em een vals gebit...

REGISSEUR: (Kwaad) Gaat zitten en zwijgt. (Gaat vlug zitten. Vanaf nu begint het eigenlijke stuk. Bompa is vrolijk fluitend stoel 1 aan het schilderen. Valerie komt op van achteraan zaal met wat bloemen. Door D en C naar plateau 1.)

VALERIE: Zeg Bompa, as ge eens tijd hebt, moet ge eens naar da poortje vanachter in den hof zien. Dat houdt ni goe ne mier toe en ik em schrik dat dieje hond van hier neffens binnen geraakt. En dan blijft er van de legummen van Marcel niks ne mier over.

BOMPA: Gienen tijd mens, veel te veel werk.

VALERIE: Maar zijde gij nu al terug die stoelen aan het schilderen? Da's al de vierde koeisj.

BOMPA: Da spel moet hier een bekke proper zijn. As die stoelen af zijn, begin ik aan de chambrangs, dan gaan ik neuen tapis-plein leggen in de kamer van Nicole, en ik moet nog ander priesen zetten in de keuken.

VALERIE: Ge zult toch wel eens tijd emme voor den hof?

BOMPA: Den hof da is mijne rayon ni. Ik houd mij met den binnenkant bezig, den hof is voor Marcel.

VALERIE: Ge weet toch da Marcel zoveel ni afkent van schrijnwerkerij?

BOMPA: Ge wilt zeggen dat em twie linkse handen heeft. Ik vraag mij nog altijd af hoe dat dane dieje rink aan ave vinger gekregen heeft in de kerk.

VALERIE: Allez bompa, da zijn toch gien dingens voor mee te lachen. En as Marcel een bekke onhandig is, dan kan em toch goed zijn voor iets anders?

BOMPA: Ja, bij hem zit het mier in zijn armen he, kwestie van die pint naar zijne mond te krijgen.

VALERIE: Bampa, da moogt ge ni zeggen. Gij zoudt ook ni graag hemme da ze met u karreke lachen.

BOMPA: Ja, da's waar.

VALERIE: Allez, as ge wilt zet ik a mergen in den hof...

BOMPA: Mergen moet ik die chambrangs schilderen. Ik em hier al kritiek genoeg gehad da ze in twie kleuren zijn.

VALERIE: Ja, da's waar. Da trekt op ni veel.

BOMPA: Aja, maar ik em toch al die deurgaten moeten verbreden of ik kost ni binnen met mijn kar. En die chambrangs had ik nog liggen van as ik da werkske gedaan em bij de pastoor.

VALERIE: Ge hadt die nog liggen, leugenaar. Gij hebt die afgebroken van den biechtstoel. De pastoor is hier dra kieren achter zijn chambrangs komme zoeken. Nog een bekke en we hadden de politie aan ons been.

BOMPA: Ne biechtstoel met deuren aan, da heeft gien zin. Ik kost die chambrangs veel beter gebruiken. Zie ne kier wat een schoon duivenkot da'k er eerst mee gemaakt had voor Marcel.

VALERIE: Da's waar.

BOMPA: Natuurlijk moest Marcel weer den onnozelen uithangen. Hij paasde van in de prijzen te vallen met zijn duiven. Ja, salut. Die beestjes waren allemaal zat, allien van zijne asem al. As die van Quièvrain kwamen, dan vlogen die eerst eens naar Antwerpen. Al de duivenchappers lagen al in hun bed en Marcel zat nog op zijn kot aan het wachten.

VALERIE: Ja, zwijgt daar maar van als em hier is, hé. Zeg, hedde de brievenbus al leeg gemaakt?

BOMPA: Ja, ja, alles ligt daar op den televisie. (Valerie neemt pak post.) Halt, ni gaan zitten! Al die stoelen zijn nog maar just geschilderd. Daarbij, voor die post is het toch ni de moeite om te gaan zitten. Ne hielen hoop met bazaar. Daar zitten ze dan hunne tijd en geld aan te verprutsen. Ik durf wedden dat alleman da zoe direkt in zijne vuilbak smijt... Tiens, da zou nog eens een gedacht zijn. We zetten neffens ons brievenbus ne vuilbak, dan kan de facteur daar direkt al danen broel insmijten.

VALERIE: Nee, nee, ik wil da eerst allemaal eens bezien. Ge kunt ni weten dat er iets van waarde tussenzit. Want de leste kier hedde toch ook die lotjes van dane geluks-tombola weggesmeten. En daar zat zelfs nen persoonlijken brief bij, op mijne naam, allien voor mij. En met vijf lotjes, ook allien voor mij.

BOMPA: Hoe weette gij dat dat daar allemaal inzat as kik dienen brief weggesmeten em?

VALERIE: Omdat Jeanine van hier neffens ook zo nen brief gehad heeft.

BOMPA: Op aven naam?

VALERIE: Maar neeje, op heure naam.

BOMPA: Aja, en da was dus ook op hare persoonlijke naam, alleen voor haar. En bij Josephine daar neffens ook zeker. En de rest van de straat ook?

VALERIE: Ja, ja, lacht maar met mij. Maar moest ik den ierste prijs gewonnen hemme, dan zoude wel groen lachten. Da was verdekke 250.000 frang.

BOMPA: As ge ierst voor 300.000 frang handdoeken koopt.

VALERIE: Ge zijt ni verplicht van iets te kopen. Ge meugt al die dinges veertien dagen haven, en as het a ni aanstaat dan meugde da weersturen.

BOMPA: Weersturen? We hemme het gezien met diene encyclopedie in 35 delen. Op proef, mijn voeten. As we ni betaalden kregen we den hussier in ons kot.

VALERIE: Herbegint daar na ni over. Ik weet dat da mijn fout was. Ik em er genoeg slaag voor gehad van Marcel, omdat ik vergeten was te markeiren dat we em maar op proef wilden. Ik paasde door eens in te snuffelen of dat da ni interessant was voor ons Nicole.

BOMPA: 35 delen, verdoeme. En in de a spelling nog. Ik paas dat die peis van die firma na nog met ons aan het lachen zijn.

VALERIE: En toch bestaat er een kans da ge kunt winnen zonder te kopen. D'er staan toch regelmatig foto's in de gazet van mensen die ne cheque van kweetni hoeveel krijgen. En da's allemaal officieel, want daar staat altijd ne gerechtsdeurwaarder bij.

BOMPA: Ja, gelijk as meester van Zacklé zeker. Dane is just goe genoeg voor op de foor te gaan staan: de man van zes miljoen.

VALERIE: Hier zie, dat is iets voor a: reis naar Frans Vlaanderen in luxe-car voor slechts 350 fr. Inbegrepen: reis in luxe-car, middagmaal (soep, kip met appelmoes, dessert), drinkgeld chauffeur, enz... Er wordt gratis een kleine demonstratie aangeboden...

BOMPA: Ha nee, met zoe iets gaan ik ni mier mee. Ik em de laatste kier as ik meegeweest zijn teveel ambras gehad met Marcel...

VALERIE: Ja maar bompa, d'er had a toch niemand gevraagd om 19 termossen van 5 liter mee te brengen.

BOMPA: Da waren maar 17 termossen en twee vaaskes.

VALERIE: 17 termossen, da's genoeg voor een hiel leger. Marcel heeft er geraniums in moeten zetten voor ze allemaal te bezigen.

BOMPA: Da was een affaire, ni te mankeiren. Ik weet wanneer dat er een affaire te doen is. Ik voel da, dat is iet dat in a bloed zit. Ge hebt da of ge hebt da ni.

VALERIE: Hier si, een kaartje van nonkel Gerard. Waar zit em na weeral? Amaai, in Benidorm. Waar dat dane al da geld blijft halen voor zoe dikwijls op reis te gaan.

BOMPA: Na is mijnen dag hielemaal naar de voeten. Dane vuile luiirik, hij schrijft da kaartje allien maar voor mij te pesten.

VALERIE: Maar dat is toch vriendelijk van hem om da kaartje te schrijven? Ik weet ni wa da gij tegen a broer hebt, maar iedere kier as er van nonkel Gerard gesproken wordt, zijde gij me gien tang aan te pakken.

BOMPA: Valerie maske, da zijn dinges waar da ge a ni moet mee moeien.

VALERIE: As kik er mij ni mee te moeien em, dan moette maar gewoon doen als er over hem gesproken wordt. (Zet kaartje op tv tegen een vaasje. Bompa rolt er naartoe, neemt het kaartje en scheurt het stuk.) Ja, da's precies da'k tegen ne muur spreek. Luistert hé, ik gaan voor het eten zorgen. Zorg maar da ge een beetje beter gezind geraakt tegen da Marcel komt, want ge weet dat em nogal nerveus is de leste dagen. En ik ben die ruzie hier mier as meug.

BOMPA: Ha, gij noemt da nerveus. Ik noem da zat. Hij komt verdekke elken dag met een stuk in zijn voeten naar huis.

VALERIE: Zijn beroep brengt da mee. Hij moet van tijd tot tijd eens drinken. Hedde gij al nen bieruitzetter geweten die ni drinkt?

BOMPA: In de stammeneis schinken ze limonaat ook. En as em vantijd nerveus is voor de vergadering van de fanfaren van vanavond: hij moet er zijn boontjes maar ni op de wijk leggen. Hij wordt toch nooit voorzitter van de fanfare. Hij kent gien noot muziek en hij drinkt mier as de giel fanfare bijeen. Die zijn na drie sortiekes failliet.